

[Mørste Bjørn Hanssen.]

tation efter forholdstalsvalgmetoden, og at valget skal gælde en bestemt periode, for de studerendes vedkommende 1 år ad gangen.

Vi har nu set fremkomsten af adskillige lister, der ønsker at få andre anskuelser end studenterrådets prøvet ved direkte valg blandt samtlige de valgberettigede studerende. Det viser til fulde behovet for de principper, som loven bygger på: det direkte valg og adgangen til listevalg med forholdsmæssig repræsentation.

Udviklingen viser også, synes jeg, at kun tilliden til, at folketingets flertal ville stå fast på disse principper og den mindretalsbeskyttelse, der ligger i dem, har kunnet sikre forsøgene på at gøre andre synspunkter end studenterrådsflertallets gældende. Både da styrelsesloven i onsdags blev behandlet i spørgetiden og under førstebehandlingen senere på dagen, har jeg lagt meget vægt på at få fremhævet, at lovens adgang til listevalg naturligvis også omfatter studenterrådet, der i lighed med alle andre kan opstille lister til styrelsesvalgene.

I København er der således intet, der kan hindre studenterrådet i til styrelsesvalgene at opstille lister med de personer som kandidater, der netop måtte være valgt til studenterrådets organer. Jeg synes derfor, det er tilfredsstillende, at undervisningsministeren nu er parat til at udskyde valgene til Københavns universitets styrelsesorganer et par uger, sådan at studenterrådet, der jo slutter valgene til rådets organer den 6. november, medens styrelsesvalgene skulle være begyndt den 7. november, får en mere rimelig frist til at deltage i valget efter styrelseslovens valgregler. Men det bør nok understreges, at det er et af de resultater, der naturligt kunne være nået for længst, såfremt studenterrådet ville have taget imod undervisningsministerens idelige tilbud om forhandlinger på lovens grund. At disse tilbud har foreligget, har udvalgsarbejdet og de redegørelser, det har fremkaldt, til fulde bevist.

Mit parti indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling, fordi vi ikke ønsker at frigøre ministeren for forpligtelsen til at administrere efter lovens principper, og det ligger fuldstændig klart belyst, at det er efter disse principper, de udsendte valgregler er udarbejdet. Vi ønsker heller ikke

som mange gange understreget at ændre på disse principper.

Vi har med styrelsesloven ønsket at give de studerende et direkte medansvar for ledelsen af deres daglige arbejdsplads fremfor at give dem en repræsentationsret over for ledelsen. Dette er en så stor reform af ledelsesforholdene på en offentlig arbejdsplads, at den vil kunne blive retningsgivende for en fremtidig udvikling.

Mit parti har ønsket denne reform gennemført, fordi vi er overbevist om, at de studerende som medansvarlige i den daglige ledelse vil kunne yde store og nødvendige bidrag til arbejdet med en påtrængt reform af universitetsuddannelserne. Kun ved at opretholde styrelseslovens hovedprincipper får vi en sådan udvikling i gang, og derfor må vi afvise forslaget om at ændre loven.

Samuelson: Mit parti må også indstille lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling.

Jeg synes, vi har fået en meget værdifuld betænkning fra folketingsudvalget. Der er bl. a. en redegørelse for de forhandlinger, som undervisningsministeren har ført med studenterne siden lovens ikrafttræden og indtil for en uge siden. Af denne betænkning fremgår det efter min mening ganske tydeligt, at studenterne — altså studenterrådet ved Københavns universitet — fra starten af har sagt, at de ikke ønskede indblanding eller vejledning fra ministeriets side med hensyn til, på hvilken måde de skulle udføre deres valgregler. På den anden side fremgår det også af disse mødenotater, at det udtrykkeligt er blevet meddelt, at der skulle være adgang til liste- og forholdstalsvalg. Dette er blevet foreholdt studenterrådet ved flere møder.

Må jeg dernæst sige, at denne redegørelse i hvert fald viser, at der har været overordentlig stor forhandlingsvilje. Nu har vi så fået yderligere juridiske eksperters responsa bragt til torvs, og jeg synes, at sagen efterhånden er sådan, at er der noget, man virkelig kan komme til at tvivle om, så er det den videnskabelige objektivitet. Nu nævner hr. Knud Nielsen det responsum, vi fik fra professor Bent Christensen, og siger, at det bekræfter hele forløbet, sådan som hr. Knud Nielsen vil se det. Jeg mener, at Bent Christensens responsum bekræfter det, som har